

Sygn. akt II AKa 24/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 sierpnia 2021r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sądu Apelacyjnego Ewa Gregajtys (spr.)

Sędziowie Sądu Apelacyjnego Ewa Leszczyńska-Furtak

Sądu Apelacyjnego Dorota Tyrła

Protokolant Marta Kamińska

przy udziale Prokuratora Katarzyny Szyfer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 sierpnia 2021r. sprawy:

1. A. W. urodzonego (...) w B., syna A. i H. z domu Z.

oskarżonego z art. 299 § 1, 5 i 6 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

2. G. B. urodzonego (...) w W., syna J. i E. z domu W.,

3. K. P. urodzonego (...) w C., syna M. i M. z domu K.

oskarżonych z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych A. W. i K. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 września 2020r. w sprawie XVIII K 86/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa kwoty po 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) obejmujące 23% VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym:

- na rzecz adwokata M. K. – Kancelaria Adwokacka w W. za obronę oskarżonego A. W.,

- na rzecz adwokata J. B. – Kancelaria Adwokacka w W. za obronę oskarżonego K. P.,

III. zwalnia oskarżonych A. W. i K. P. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania apelacyjnego obciążając wydatkami Skarb Państwa,

IV. koszty postępowania apelacyjnego wobec oskarżonego G. B. ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE	
--------------	--

<i>w trybie art. 423 § 1a kpk ograniczone do oskarżonego A. W.</i>		
	Sygnatura akt	<i>II AKa 24/21</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 24 września 2020r. w sprawie XVIII K 86/20.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości prokurator	
# w części – obrońca	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki	

	lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	<i>uchylenie prokurator</i>	–	#	<i>Zmiana – obrońca</i>
---	------------------------------------	---	---	--------------------------------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
I.	<u>Apelacja obrońcy:</u> Obraza art. 299 § 1 i 5 kk poprzez uznanie, że do znamion tam ujętego przestępstwa należy działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w sytuacji, gdy dotyczy ono czynów skierowanych przeciwko mieniu i jego niewłaściwe zastosowanie do prawidłowo ustalonego stanu faktycznego. Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia;	# zasadny
II.		# częściowo zasadny
III.		# niezasadny
IV.		# zasadny
I.		# częściowo zasadny
II.		# niezasadny
		# zasadny
		# częściowo zasadny
		# niezasadny
		# zasadny
	# częściowo zasadny	

- art. 5 § 2 kpk polegająca # niezasadny
na dokonaniu ustaleń
faktycznych z pominięciem
zasady in dubio pro
reo w sytuacji, gdy
z ujawnionego materiału
dowodowego wynika, że w
sprawie zachodzą nie dające
się usunąć wątpliwości co
do popełnienia czynu przez
oskarżonego wobec braku
możliwości przesłuchania jego
żony, co doprowadziło
do uznania, że oskarżony
popełnił zarzucony mu czyn,

- art. 7, 410 i 424 §
1 pkt 1 kpk polegająca
na ustaleniu okoliczności
faktycznych sprawy na
podstawie niekompletnego
materiału dowodowego, z
pominięciem dokumentów
wymienionych w zarzucie,
co doprowadziło do błędnego
ustalenia, że oskarżony
popełnił czyn w celu
osiągnięcia korzyści
majątkowej,

- art. 7 kpk przez przekroczenie
reguł swobodnej oceny
dowodów poprzez uznanie,
że materiał dowodowy
zgromadzony w sprawie
wskazuje, że oskarżony
działał umyślnie w zamiarze
bezpośrednim popełnienia
czynu z art. 299 § 1 i 5 kk;

Apelacja prokuratora:

Obraza art. 7 kpk
poprzez błędną ocenę
wyjaśnień oskarżonego A.
W. w kontekście całości
zgromadzonych dowodów
w zakresie dotyczącym
współdziałania z inną osobą
w popełnieniu czynu z pkt I

co doprowadziło do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się przestępstwa działając w porozumieniu z inną osobą – J. K., gdy w sprawie brak jest dowodów, które potwierdzałyby udział w przestępstwie J. K.;

Błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mające wpływ na jego treść, polegające na:

- uznaniu, że to inna osoba a nie A. W. dokonała przelewu kwoty 145.939,08 zł z rachunku (...) A. W. na osobisty rachunek tego oskarżonego,

- uznaniu, że A. W. przekazał J. K. środki w wysokości 145.939,08 zł wypłacone z jego rachunku oraz w kwocie 50.000zł wypłacone z rachunku (...) A. W.,

- uznaniu, że A. W. nie dokonywał wypłat w bankomacie z osobistego rachunku bankowego,

- uznaniu, że A. W. przekazał J. K. karty bankomatowe wydane do obu rachunków,

- uznaniu, że oskarżony nie osiągnął w związku z zarzuconym mu przestępstwem z art. 299 § 1 i 5 kk znacznej korzyści majątkowej,

- uznaniu, że oskarżony nie kierował działaniami K. P. i G. B.,

-przyjęciu, że A. W. ujawnił wobec organów ścigania i przedstawił

	<i>istotne, nieznanie dotychczas okoliczności sprawy dotyczące współdziałania w popełnieniu przestępstw zarzucanych oskarżonym.</i>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja obrońcy.</p> <p>Zarzut I.</p> <p>Zarzut ujęty w pkt I apelacji obrońcy jest nie tylko chybiony, ale niezrozumiały.</p> <p>Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu na rozprawie postępowania dowodowego, inaczej aniżeli prokurator ocenił wartość poszczególnych dowodów osobowych, w szczególności wyjaśnienia oskarżonego A. W.. Sąd wyczerpująco omówił powody, dla których rolę tego oskarżonego w procedurze objętym aktem oskarżenia istotnie ograniczył słusznie uznając, że A. W. nie był jego organizatorem. To skutkowało zmianą opisu czynu z pkt 1. i jego oceny prawno-karnej. Wbrew stanowisku obrońcy, Sąd nie przyjął, by oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i ten cel działania z opisu czynu wyeliminował. W uzasadnieniu (rubryka 3.2) wprost wskazano, jako, że oskarżony żadnych korzyści tego rodzaju nie osiągnął nie było podstaw, by do oceny prawnej przypisanego mu zachowania stosować nadto przepis art. 299 § 6 kk.</p> <p>Zarzut II.</p>		

W rozpoznawanej sprawie nie zaistniał stan, do jakiego odwołuje się art. 5 § 2 kpk.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że warunkiem skutecznego zarzutu naruszenia zasady in dubio pro reo jest wykazanie, że pomimo rozstrzygania na podstawie kompletnej i prawidłowo ocenionej podstawy dowodowej nadal, w kategoriach obiektywnych, istnieje stan niedających się usunąć wątpliwości. To powoduje, że zarzut naruszenia art. 5 § 2 kpk nie może być stawiany łącznie z obrazą art. 7 kpk. Jeżeli bowiem skarżący kwestionuje ocenę dowodów i wynikające z niej ustalenia, to powyższe wyklucza naruszenie przywołanej reguły.

Niezależnie od tego stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy z poszanowaniem kryteriów wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego ocenił zgromadzone w sprawie dowody prawidłowo ustalając na takiej podstawie stan faktyczny. Wbrew stanowisku obrońcy, dla odpowiedzialności oskarżonego nie ma istotnego znaczenia to, w jakich warunkach, w ramach współsprawstwa, nakłoniony przez J. K., zawarł dwie umowy rachunku bankowego, przekazał wymienionemu dokumenty z tym związane umożliwiając tym samym dostęp do rachunkowości elektronicznej a następnie na rachunek firmowy (...) A. W. przyjął środki w wysokości 435.548,37 USD przelane przez I. N. (...) z Nowej Zelandii pochodzące z korzyści związanych z oszustwem na szkodę tego podmiotu, po czym dokonał wypłat z rachunków przekazując środki z tego tytułu J. K. oraz umożliwił pozostałe ujęte w opisie działania ukierunkowane

na znaczne utrudnienie, a w części udaremnienie stwierdzenia przestępnego pochodzenia środków płańniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnionym przestępstwem oraz ich wykrycie i zajęcie. Okoliczności, które podnosi obrońca a dotyczące obawy oskarżonego o żonę, nie wyłączają jego odpowiedzialności. Skarżący odwołując się do wyjaśnień oskarżonego, w których wskazywał na groźby kierowane wobec I. W. i zastraszanie w ten sposób samego oskarżonego wywodzi, że zachowanie A. W. powinno być oceniane w ramach kontratypu, choć jednocześnie nie wskazuje, co do której z podstaw wyłączenia odpowiedzialności ocenę taką formułuje. W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy nie znajduje w szczególności zastosowania instytucja z art. 26 § 1 kk wobec braku bezpośrednio niebezpieczeństwa a nadto możliwości jego uniknięcia przez powiadomienie policji, czego oskarżony nie uczynił.

W konsekwencji, okoliczności podnoszone w apelacji a dotyczące motywacji oskarżonego, nie mogą powodować jego uwolnienia od odpowiedzialności. Bez znaczenia dla ustaleń w tym zakresie pozostaje także brak możliwości przesłuchania I. W., skoro na tę okoliczność wyjaśnienia złożył oskarżony a Sąd uznał je za wiarygodne.

Zarzut III.

Sąd Okręgowy rozstrzygał w oparciu o taki materiał dowodowy, który w realiach sprawy możliwy był do zgromadzenia i dawał gwarancję prawidłowego wyrokowania. Sąd nie ustalił, że oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a w

konsekwencji zmienił prawno-karną ocenę jego czynu eliminując z niej § 6 art. 299 kk. W takich warunkach zarzucanie Sądowi błędnych ustaleń poprzez przyjęcie działania oskarżonego ukierunkowanego na osiągnięcie korzyści majątkowej, tak skonstruowany zarzut czyni bezzasadnym i to w stopniu oczywistym.

Zarzut IV.

Sąd Okręgowy bez obrazy art. 7 kpk ustalił, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Do wniosku takiego uprawnia całokształt okoliczności sprawy, w szczególności zrelacjonowane przez oskarżonego warunki, w jakich założył oba rachunki bankowe i wypłacał z nich środki. obrońca słusznie podnosi, że sytuacja materialna oskarżonego była bardzo trudna i choć wiedział, że nie ma żadnej podstawy do otrzymywania jakichkolwiek a tym bardziej tak znacznych środków na rachunek bankowy, oskarżony oba rachunki założył i środki z nich wypłacał przekazując je następnie J. K.. Powtórzyć przy tym należy za Sądem I instancji, że świadomość oskarżonego w zakresie tego, w jakim procederze uczestniczy, wprost wynika z jego wyjaśnień. A. W. podał na rozprawie, że dokonując wypłaty pieniędzy myślał, że jest to jakaś mafijna pralnia pieniędzy (k. 732). W takich warunkach stanowisko apelacji o braku podstawy dowodowej do przyjęcia, że oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim, jest bezpodstawne.

Apelacja prokuratora.

Sąd Okręgowy, wbrew stanowisku prokuratora, oceniając wyjaśnienia A. W. uwzględnił wskazania

wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Sąd szczegółowo odniósł się do wszystkich wypowiedzi oskarżonego oceniając je we wzajemnym powiązaniu, ale także na tle całokształtu okoliczności sprawy. Materiał dowodowy sprawy zasadniczo tworzą dokumenty, jednak to, w jakich warunkach i dla jakich potrzeb zostały wytworzone wynika z dowodów osobowych. Sąd logicznie uzasadnił przyczyny, dla których odmówił wiary pierwszym wyjaśnieniom A. W. a oparł się na tych, które złożył on podczas kolejnych przesłuchań w śledztwie a następnie na rozprawie. Nie jest też tak, jak podnosi prokurator, by relacja oskarżonego stanowiła dowód osamotniony, sprzeczny z pozostałymi, skoro jego wypowiedzi, choć w ograniczonym zakresie, to jednak znajdują wsparcie w pozostałych dowodach.

Uwzględniając wyniki przeszukania mieszkania i osoby oskarżonego, z których wynika, że nie dysponował on urządzeniami elektronicznymi do realizacji transakcji, co pozostaje spójne z warunkami jego społecznego funkcjonowania (niskie dochody, postępowanie eksmisyjne k. 721), Sąd słusznie przyjął, że A. W. nie miał możliwości wykonywania przez internet transakcji na obu rachunku, a część przelewów w ten właśnie sposób była realizowana. U oskarżonego nie zabezpieczono także dokumentów związanych z założeniem, czy też obsługą rachunków, co uprawniało Sąd do uznania za wiarygodne tych jego wyjaśnień, w których wskazał, że osobiście dokonał części wypłat, natomiast nie on dokonywał transakcji elektronicznych, w szczególności telefon otrzymany po zawarciu umowy telekomunikacyjnej

przekazał J. K.. Prokurator błędnie zatem wywodzi, że w sprawie brak jest dowodów potwierdzających wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, bowiem wskazane okoliczności wyjaśnienia te wprost potwierdzają.

Słusznie Sąd Okręgowy poddając analizie wyjaśnienia oskarżonego wskazał na jego wypowiedzi dotyczące współoskarżonego G. B. i świadka J. K.. Pierwszego z wymienionych oskarżony identyfikuje jako kierowcę, drugiego jako osobą, która namówiła go do udziału w przestępstwie. Oskarżony konsekwentnie przy tym podawał, że mężczyźni znali się, co wyniki postępowania dowodowego potwierdziły. Podzielając wnikliwą argumentację Sądu w tym zakresie, zgodzić się należy z wyprowadzonym na jej podstawie wnioskiem o częściowej pozytywnej weryfikacji wyjaśnień A. W..

Rację ma Sąd Okręgowy, że w sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek powody do przyjęcia, by oskarżony bezpodstawnie pomawiał J. K.. Nie ulega wątpliwości, że mężczyźni znają się, bo tego nie kwestionuje także świadek, choć w toku pierwszego przesłuchania oświadczył nie kojarzyć takiej osoby (k. 433, 737). Świadek wskazał jednocześnie, że oskarżonego zna od dziecka i jest to gość niepoważny, bo miał problemy z alkoholem. Uwzględniając treść pierwszych zeznań świadka, zatem tych złożonych w śledztwie, stwierdzić należy, że wynikają z nich jego niemal incydentalne relacje z oskarżonymi W. i B., skoro pierwszego postrzega jako alkoholika a z drugim, który wyprowadził się z W., na przestrzeni roku spotkał się raz

(k. 433). Tymczasem oskarżony G. B. przyznał, że J. K. spotkał kilka razy i choć stronił od jego towarzystwa, przez Sądem było mu trudno odpowiedzieć na pytanie, czy mógł obu oskarżonych przewozić jednocześnie, choć raczej nie (k. 768, 768v). Zauważyć przy tym należy, że przedmiot przesłuchania tego oskarżonego dotyczył wówczas zdarzeń sprzed około roku a zatem nie nazbyt odległych. Mając na względzie takiej treści wypowiedzi oskarżonego G. B. i świadka J. K., nie ulega wątpliwości, że ich relacje nie dość, że nie są spójne, to obaj nieudolnie próbują negować wzajemne kontakty, jak też związek z nimi oskarżonego A. W.. W takich uwarunkowaniach dowodowych stanowisko prokuratora, by wyjaśnienia przywołanego oskarżonego w zakresie jego rzeczywistej roli w przestępstwie, jak też udziału w nim J. K., były niewiarygodne, nie może się obronić, bowiem to ocena prokuratora pozostaje sprzeczna z kryteriami ujętymi w art. 7 kpk.

Mając powyższe na uwadze, jak też wyczerpującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, stwierdzić należy, że całokształt okoliczności sprawy nakazuje wykluczyć, by to oskarżony A. W. był organizatorem działań ujętych w zarzutach aktu oskarżenia. Niezależnie od wyjaśnień tego oskarżonego, doświadczenie życiowe, w tym wiedza wynikająca z akt spraw o tożsamym przedmiocie rozpoznania, wskazują, że organizatorzy takiego procederu nie firmują go swoimi danymi osobowymi. Oskarżony A. W. jest osobą obciążoną alkoholizmem, na co wprost w swoich zeznaniach wskazał J. K., zarówno w dacie

czynu jak i obecnie ma trudną sytuację materialną i osobistą. W konsekwencji, uwzględniając jego rzeczywisty udział w realizacji przestępstwa, sprowadzający się do zarejestrowania działalności gospodarczej i otwarcia dwóch rachunków bankowych na własne dane osobowe a następnie wypłaty części środków, które na rachunki te wpłynęły, rola oskarżonego miała charakter czysto wykonawczy, podrzędny a przede wszystkim, w oparciu o samą treść dokumentów wytworzonych dla potrzeb realizacji przestępstwa, podlegał on identyfikacji jako jego sprawca. W takich warunkach próba wykazania przez prokuratora, że to A. W. był inicjatorem działań odzwierciedlonych w zarzutach, przeczy logice i nie może być skuteczna.

W omówionych okolicznościach wyjaśnienia oskarżonego w zakresie tego, czy przy wypłatach był obsługiwany przez tą samą osobę, czy też nie, nie mają aż takiego znaczenia, jak skarżący próbuje im nadać. Co więcej, argumenty apelacji przeczą jej wnioskowi. Prokurator dostrzega bowiem, że choćby z materiałów z monitoringów bankowych wprost wynika, że jedyną osobą, którą na tej podstawie można zidentyfikować jest właśnie oskarżony, gdy pozostali dokonujący wypłat mężczyźni, są niezidentyfikowani. Powyższe w pełni uzasadnia stanowisko Sądu Okręgowego, że rzeczywista rola oskarżonego A. W. była taka, jak przyjęto w wyroku a nie zarzutach aktu oskarżenia.

W konsekwencji, Sąd Okręgowy dokonując oceny materiału dowodowego sprawy, w szczególności wyjaśnień A. W. jak

i pozostałych dowodów osobowych, nie uchybił wskazaniom art. 7 kpk, a dokonując oceny respektującej ujęte tam kryteria, w jej następstwie ustalił stan faktyczny nie zawierający błędów.

Sąd Okręgowy słusznie także uznał, że wobec postawy procesowej oskarżonego, zaistniały wobec niego warunki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 3 kk. Choć pierwsze wyjaśnienia oskarżonego były odmienne, to w kolejnych, składanych na etapie śledztwa, oskarżony zrelacjonował szczerze swoją wiedzę tak w zakresie osób uczestniczących w przestępstwie, jak i jemu znanych jego okoliczności. Zważywszy, że te wyjaśnienia oskarżony złożył miesiąc po pierwszym przesłuchaniu a śledztwo trwało przez okres kolejnych 10 miesięcy, ocena o wprowadzeniu w błąd organów ścigania nie może się obronić, w szczególności, gdy uwzględnić, że pierwsze wyjaśnienia oskarżonego nie mogły wygenerować żadnych istotnych czynności dowodowych.

Wniosek

Apelacja obrońcy – o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego.

Apelacja prokuratora – o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

zasadny

częściowo zasadny

niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Omówiono przy ocenie zarzutów.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Całość rozstrzygnięcia.</u>	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów apelacyjnych.	
<i>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<i>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>	
<i>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylenia	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II. III.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. K. kwotę 738 zł, obejmującą 23% VAT, z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu, stosownie do treści art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 17 ust. 2 pkt 5, § 2 pkt 1 i § 3 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez

	<p>Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2019. 18 jt.).</p> <p>Oskarżonego Sąd zwolnił z ponoszenia przypadających na niego kosztów sądowych postępowania apelacyjnego uznając, że jego sytuacja osobista, w tym materialna, uzasadnia takie rozstrzygnięcie.</p>
--	--

7. PODPIS
Ewa Gregajtys
Ewa Leszczyńska-Furtak Dorota Tyrała

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego A. W.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rozstrzygnięcie o winie		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość.		
1.3.1. <u>Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. <u>Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	Uchylenie	#	zmiana